

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 5 juni 2009

Nr 381—390

INNEHÅLL

Nr		Sidan
381	Lag om ändring av lagen om granskning av bildprogram	3409
382	Lag om ändring av 4 § i lagen om statsgaranti för konstutställningar	3412
383	Lag om avhjälpande av vissa miljöskador	3413
384	Lag om ändring av naturvårdslagen	3417
385	Lag om ändring av miljöskyddslagen	3420
386	Lag om ändring av 21 kap. i vattenlagen	3422
387	Lag om ändring av gentekniklagen	3424
388	Lag om ändring av 4 § i lagen om transport av farliga ämnen	3426
389	Statsrådets förordning om ändring av 2 § i förordningen om smittsamma sjukdomar	3427
390	Statsrådets beslut om anslutning av Karislojo kommun till Lojo stad	3428

Nr 381

Lag

om ändring av lagen om granskning av bildprogram

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 augusti 2000 om granskning av bildprogram (775/2000) 4 och 5 §, 12 § 1 mom. 7 punkten, 18 § 2 mom. samt 21 §, av dem 12 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 1380/2006, och
fogas till lagen nya 4 a och 4 b samt 21 a—21 c § som följer:

4 §

*Bildprogram som på basis av tillverknings-
syfte eller innehåll är befriade från gransk-
ning*

Vad som föreskrivs i 3 § gäller inte interaktiva bildprogram.

Visnings- och spridningsbegränsningarna gäller inte heller bildprogram som

1) har framställts uteslutande för utbildning eller andra kultureller relaterade ändamål, vetenskaplig forskning eller fritidssysselsättning,

2) har framställts enbart för marknadsföring, med undantag av marknadsföring av bildprogram till personer under 18 år,

3) uteslutande eller huvudsakligen innehåller musikframföranden eller återgivning av

kultur-, idrotts- eller motionsevenemang eller andaktsstunder eller andra likartade tillställningar och evenemang,

4) enbart innehåller aktuellt nyhetsstoff,

5) innehåller för barn i alla åldrar lämpliga animations-, lek- och hobbyframställningar eller andra motsvarande framställningar, eller som

6) behandlar turism, miljö eller därmed jämförbara teman.

4 a §

Bildprogram som på basis av spridningssättet är befriade från granskning

Ett bildprogram får visas i televisionssändningar utan att det har granskats på förhand. Bestämmelser om program som sänds i tele-

vision finns i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998).

Ett bildprogram får som beställ-TV eller upptagning spridas bland allmänheten utan att ha förhandsgranskats, om

1) det inte är ett program som avses i 19 § i lagen om televisions- och radioverksamhet och som ska betraktas som skadligt för barns utveckling och sändas på en tid då barn i allmänhet inte ser televisionsprogram, och

2) en utövare av televisionsverksamhet som har etablerat sig i Finland har programmet i sitt programutbud i enlighet med 5 och 6 § i lagen om televisions- och radioverksamhet.

Den som sprider beställ-TV eller en upptagning ska meddela granskningsmyndigheten den rekommenderade åldersgränsen för programmet i samband med den anmälan som görs enligt 11 §.

4 b §

Granskning av ett bildprogram som är befriat från granskning

Granskningsmyndigheten kan förordna att ett bildprogram som avses i 4 och 4 a § ska granskas och ålägga programframställaren, importören eller den som visar eller sprider bildprogrammet att lämna in en kopia av programmet till granskningsmyndigheten, om det finns skäl att misstänka att bildprogrammet innehåller stoff som på ett sätt som avses i denna lag är ägnat att inverka skadligt på barns utveckling.

Granskningsmyndigheten ska förbjuda att ett bildprogram som förordnats för granskning visas för eller sprids bland personer som är yngre än 18 år, om programmet inte enligt denna lag får godkännas för visning för och spridning bland dessa.

5 §

Bildprogram som på basis av förevisningsarrangörens verksamhet är befriade från granskning

Även andra bildprogram än sådana som avses i 4 och 4 a § får utan att ha granskats visas för personer under 18 år inom verksamheten vid universitet, yrkeshögskolor och andra läroanstalter som står under offentlig tillsyn, vid allmänna bibliotek samt vid Natio-

nella audiovisuella arkivet liksom vid vetenskapliga kongresser eller kongresser som behandlar konstnärliga frågor samt vid vetenskapliga föreningars sammanträden och med dem jämförliga tillställningar.

12 §

Anteckningar

På ett bildprogram som skall visas och spridas eller i samband med det skall göras en tydlig anteckning av vilken framgår

7) den rekommenderade åldersgränsen för ett ogranskat interaktivt bildprogram samt för beställ-TV och upptagningar enligt 4 a § 2 mom.

18 §

Sökande av ändring i granskningsmyndighetens beslut

Ändring i granskningsmyndighetens beslut om tillsynsavgiften för spridning av bildprogram får sökas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

21 §

Avgifter

Bestämmelser om de avgifter som tas ut för granskningsmyndighetens och statens filmnämnds beslut enligt denna lag finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

För att täcka kostnaderna för tillsynen över spridningen av bildprogram tas det för Statens filmgranskningsbyrå ut en tillsynsavgift för spridning av bildprogram.

21 a §

Skyldighet att betala tillsynsavgift

Den som sprider beställ-TV eller upptagningar och till allmänheten erbjuder bildprogram som är befriade från granskning enligt 4 a § eller för vilka fastställts en 18 års åldersgräns i samband med en anmälan enligt 11 § är skyldiga att betala tillsynsavgift för spridning av bildprogram.

Skyldigheten att betala avgiften börjar det kalenderår då beställ-TV eller upptagningarna sprids första gången. Tillsynsavgiften återbetalas inte trots att utövaren av verksamheten lägger ned sin verksamhet under kalenderåret.

21 b §

Tillsynsavgiftens storlek

Den årliga tillsynsavgiften för spridning av bildprogram är 800 euro.

21 c §

Påförande och uttagande av tillsynsavgiften

Tillsynsavgiften för spridning av bildpro-

Helsingfors den 29 maj 2009

gram tas ut årligen i två poster. Avgiften påförs av Statens filmgranskningsbyrå.

Avgiften får indrivnas utan dom eller utslag i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Om avgiften inte betalas senast på förfallodagen, tas på det obetalda beloppet ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som anges i 4 § i räntelagen (633/1982). I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift om fem euro, om dröjsmålsräntan understiger detta belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Tillsynsavgiften för 2009 är hälften av den avgift som anges i 21 b §.

Republikens President

TARJA HALONEN

Kultur- och idrottsminister *Stefan Wallin*

Nr 382

L a g

om ändring av 4 § i lagen om statsgaranti för konstutställningar

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 maj 1986 om statsgaranti för konstutställningar (411/1986) 4 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1116/2001, som följer:

4 §

Beviljande av statsgaranti

för beviljade statsgarantier får samtidigt uppgå till högst 1 000 miljoner euro.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

Statsgaranti kan uppgå till högst det belopp som motsvarar utställningsföremålets försäkringsvärde. Den totala garantiansvarigheten

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Kultur- och idrottsminister *Stefan Wallin*

Nr 383

L a g**om avhjälpande av vissa miljöskador**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på avhjälpande av följande miljöskador:

- 1) naturskador enligt 5 a § i naturvårdslagen (1096/1996),
- 2) betydande förorening av vattendrag enligt 84 a § i miljöskyddslagen (86/2000), och
- 3) betydande negativa förändringar i vattendrag eller grundvatten enligt 21 kap. 3 c § i vattenlagen (264/1961).

Denna lag tillämpas inte, om skadan har föranletts av

- 1) ett exceptionellt naturfenomen,
- 2) en åtgärd vars enda syfte är att skydda mot naturkatastrofer,
- 3) en åtgärd vars huvudsakliga syfte är försvar eller internationell säkerhet,
- 4) en händelse som omfattas av 10 och 10 a kap. i sjölagen (674/1994),
- 5) verksamhet som regleras i atomansvarighetslagen (484/1972).

2 §

Hänvisningar till annan lagstiftning

Bestämmelser om avhjälpande av miljöskador finns i naturvårdslagen, miljöskydds-

lagen, vattenlagen och gentekniklagen (377/1995).

Bestämmelser om skyldighet att förebygga uppkomsten av skador som avses i 1 § 1 mom. och om skyldighet att begränsa de skador som uppkommit finns i de lagar som nämns i 1 mom. och i lagen om transport av farliga ämnen (719/1944).

3 §

Myndighet som beslutar om hjälpåtgärder

Bestämmelser om den myndighet som beslutar om hjälpåtgärder enligt denna lag, nedan *myndigheten*, finns i de lagar som nämns i 2 § 1 mom.

2 kap.

Avhjälpande av skador

4 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *naturresurser*

- a) enligt 5 a § 1 mom. i naturvårdslagen, naturtyper och livsmiljöer för arter, arter samt deras förekomst-, föröknings- och rastplatser,
- b) vattenområden enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i vattenlagen och grundvatten enligt 1 kap. 4 § i vattenlagen,

RP 228/2008
MiUB 3/2009
RSv 48/2009

Europaparlamentets och rådets direktiv 35/2004/EG (32004L0035); EGT nr L143, 30.4.2004, s. 56

c) territorialvatten enligt lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956),

d) den ekonomiska zonen enligt lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004),

2) *naturresursfunktioner* en naturresurs värdefulla effekter på andra naturresurser eller människor,

3) *ursprungligt tillstånd* det tillstånd som naturresurserna och naturresursfunktionerna befann sig i före skadan.

5 §

Hjälpåtgärder

Naturresurserna och naturresursfunktionerna ska återställas till sitt ursprungliga tillstånd så att de negativa förändringarna till följd av skadan undanröjs (*primära hjälpåtgärder*).

Om det ursprungliga tillståndet inte kan återställas till fullo, ska den försämring som skadan orsakat naturresursen och naturresursfunktionen avhjälpas genom åtgärder på det skadade området eller på annan plats (*kompletterande hjälpåtgärder*).

Med åtgärder på det skadade området eller på annan plats ska tillfälliga förluster för naturresursen och naturresursfunktionen kompenseras till dess att de primära hjälpåtgärderna och de kompletterande hjälpåtgärderna har fått full verkan (*komparerande hjälpåtgärder*).

6 §

Val av hjälpåtgärder

När myndigheten överväger åtgärder ska den beakta

- 1) skadans beskaffenhet, omfattning och hur allvarlig den är,
- 2) möjligheten till naturlig återhämtning,
- 3) riskerna för människors hälsa,
- 4) kostnaderna för avhjälpande av skadan,
- 5) eventuella övriga skador på området.

Vid valet av åtgärder ska hänsyn tas till förslag från den verksamhetsutövare som orsakat skadan samt anmärkningar från dem som enligt lagarna i 2 § 1 mom. har rätt att anhängiggöra ärenden.

7 §

Hjälpåtgärder utanför det skadade området

Myndigheten kan bevilja den verksamhetsutövare som orsakat skadan rätt att utföra åtgärder som avses i 5 § 2 och 3 mom. utanför det skadade området. Hjälpåtgärderna får inte medföra sådana olägenheter som kan undvikas. Före beslutet om åtgärder ska myndigheten ge fastighetsägaren eller innehavaren av en särskild rättighet tillfälle att bli hörd.

Om hjälpåtgärderna orsakar fastighetsägaren eller innehavaren av en särskild rättighet betydande olägenheter, har denne rätt att få full ersättning för olägenheterna. När myndigheten beviljar den rätt som avses i 1 mom. ska den samtidigt besluta att de olägenheter som orsakas av åtgärderna ska ersättas. Om man inte har kunnat komma överens om ersättningen, ska lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) iakttas i tillämpliga delar när ersättningens storlek fastställs.

Om den som har rätt till ersättning inte får ersättning av den verksamhetsutövare som orsakat skadan, svarar staten för betalningen av ersättningen.

8 §

Upphörande med hjälpåtgärder

Myndigheten kan vid ett förfarande som avser åläggande av hjälpåtgärder och enligt en lag som nämns i 2 § 1 mom. besluta att hjälpåtgärderna ska upphöra, om

- 1) de hjälpåtgärder som genomförts säkerställer att det inte längre finns någon risk för människors hälsa eller naturresurserna, och
- 2) kostnaderna för fortsatta hjälpåtgärder inte står i proportion till de miljöfördelar som skulle uppnås.

9 §

Myndighetens rätt att vidta åtgärder

Den regionala miljöcentralen får på statens bekostnad vidta eller låta någon annan vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga skador och begränsa dem eller vidta eller låta någon

annan vidta hjälpåtgärder på det skadade området, om

1) det brådskar med ärendet och det inte går att vänta på ett förfarande enligt en lag som nämns i 2 § 1 mom. utan att skadan utvidgas betydligt, eller

2) den verksamhetsutövare som orsakat skadan inte kan påträffas utan svårighet.

Efter de åtgärder som avses i 1 mom. eller när den verksamhetsutövare som avses i 1 mom. 2 punkten har påträffats ska den regionala miljöcentralen utan dröjsmål inleda ett förfarande för åläggande av hjälpåtgärder så som bestäms i en lag som nämns i 2 § 1 mom.

3 kap.

Kostnadsansvar

10 §

Kostnadsansvar

Den verksamhetsutövare som orsakat skadan svarar för de kostnader som föranleds

1) av hjälpåtgärder som avses i 5 §, och

2) myndigheten av bedömning av skadan eller det överhängande hotet om en skada, beslut om hjälpåtgärder och tillsyn.

Om skadan har orsakats av flera verksamheter än en, ska ansvaret för kostnaderna enligt 1 mom. fördelas mellan verksamhetsutövarna i enlighet med deras andel av hela skadan. Om andelen inte kan uppskattas, ska ansvaret fördelas enligt huvudtalet.

11 §

Begränsning av kostnadsansvaret

Verksamhetsutövaren svarar inte för kostnaderna enligt 10 §, om verksamhetsutövaren kan visa att skadan

1) har orsakats av en tredje part och har uppkommit trots att verksamhetsutövaren vidtagit nödvändiga säkerhetsåtgärder,

2) beror på att ålägganden eller anvisningar som meddelats av en myndighet har iakttagits, om det inte är fråga om ålägganden eller anvisningar som meddelats på grund av ett utsläpp eller någon annan händelse som verksamhetsutövarens verksamhet orsakat.

12 §

Jämkning av kostnaderna

Den verksamhetsutövare som visar att han har handlat omsorgsfullt svarar inte för kostnaderna enligt 10 § till fullt belopp.

Villkor för jämkning av kostnaderna är att

1) skadan beror på ett utsläpp eller en händelse som överensstämmer med villkoren i verksamhetstillståndet eller något annat myndighetsbeslut, eller

2) de skyldigheter som lagstiftningen kräver i den verksamhet som orsakats skadan har blivit fullgjorda.

13 §

Beslut om kostnadsansvaret

Beslut i ett ärende som gäller fördelning av kostnadsansvaret, begränsning av kostnadsansvaret och jämkning av kostnaderna fattas vid ett förfarande för åläggande av hjälpåtgärder enligt en lag som nämns i 2 § 1 mom.

14 §

Återkrav av kostnaderna för staten

Den ersättning som staten har betalt med stöd av 7 § 3 mom. ska återkrävas hos verksamhetsutövaren i enlighet med lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

De kostnader som åtgärderna enligt 9 § orsakat staten ska återkrävas hos den verksamhetsutövare som orsakat skadan inom fem år från det att åtgärderna slutfördes eller inom fem år från det att den verksamhetsutövare som orsakat skadan påträffades. Om kostnaderna för återkravet överstiger det återkrävda beloppet, kan det beslutas att kostnaderna inte ska återkrävas. Ett beslut om återkrav får inte verkställas förrän det har vunnit laga kraft.

15 §

Statens medverkan i hjälpåtgärder

Om verksamhetsutövaren av orsaker som anges i 11 § inte svarar för kostnaderna eller

om kostnadsansvaret för den verksamhetsutövare som orsakat skadan har jämkats med stöd av 12 §, kan den regionala miljöcentralen vidta eller låta någon annan vidta hjälpåtgärder i form av miljöarbete.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

16 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet kan det utfärdas närmare bestämmelser om

- 1) hjälpåtgärder som avses i 5 §,
- 2) vilka faktorer som ska beaktas vid valet av hjälpåtgärder enligt 6 §,
- 3) vilka faktorer som ska beaktas vid fastställandet av myndighetens kostnader enligt 10 § 1 mom. 2 punkten.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

17 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i myndighetens beslut om åläggande att vidta hjälpåtgärder finns i de lagar som nämns i 2 § 1 mom.

18 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Denna lag tillämpas inte på avhjälpande av skador som orsakats av verksamhet som upphört före lagens ikraftträdande, även om skadan skulle ha framträtt först efter det att lagen har trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 384

L a g**om ändring av naturvårdslagen**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 2 § 2 mom, 3 §, rubriken för 47 §, 49 § 3 och 4 mom. och 70 §, av dem 49 § 4 mom. sådant det lyder i lag 553/2004 samt

fogas till lagen en ny 5 a §, till 47 § ett nytt 5 mom. och till lagen en ny 57 a § som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Lagen tillämpas dock inte på skötseln och användningen av skogen till den del som det föreskrivs om detta i skogslagen (1093/1996), med undantag för 4, 5 a, 9, 39, 42, 47—49, 55, 56 och 57 a § samt 3—5 och 10 kap.

som avses i 5 § i jaktlagen (615/1993), samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, nedan *miljöansvarsdirektivet*, till den del det inte föreskrivs om dess genomförande i någon annan lag.

5 a §

Naturskador

Med *naturskador* avses skador som har en betydande och mätbar direkt eller indirekt effekt när det gäller att uppnå eller bibehålla en gynnsam skyddsnivå för

1) de naturvärden i områden enligt 10 kap. i nätverket Natura 2000 för vilkas skydd områdena har införlivats i nätverket,

2) de arter som avses i artikel 4.2 i fågeldirektivet och räknas upp i dess bilaga I och på de arter som räknas upp i bilaga II till habitatdirektivet,

3 §

Europeiska gemenskapens direktiv

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, nedan *habitatdirektivet*, rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar, nedan *fågeldirektivet*, till andra delar än vad som gäller de djurarter

RP 228/2008
MiUB 3/2009
RSv 48/2009

Europaparlamentets och rådets direktiv 35/2004/EG (32004L0035); EGT nr L143, 30.4.2004, s. 56

3) de förekomstplatser för arter enligt 2 punkten som det enligt 47 § i denna lag är förbjudet att förstöra eller försämra,

4) de arter som räknas upp i bilaga IV till habitatdirektivet eller för föröknings- och rastplatser för individer av de djurarter som avses i bilaga IV (a) till habitatdirektivet.

Som naturskada betraktas dock inte en sådan negativ effekt som det med stöd av 48 § 2 mom., 49 § 3 mom. eller 66 § kan beviljats ett undantag för.

Den negativa effektens betydelse ska bedömas i förhållande till naturtypernas eller arternas skyddsnivå vid tidpunkten för skadan samt deras funktioner och naturliga förmåga till återbildning. Närmare bestämmelser om de faktorer som bestämmer den negativa effektens betydelse utfärdas genom förordning av statsrådet.

47 §

Skydd av platser där arter förekommer

Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är av betydelse för att en gynnsam skyddsnivå ska uppnås eller bibehållas för de arter som avses i 5 a § 1 mom. 2 punkten. På ikraftträdande och upphävning av förbud tillämpas 3 och 4 mom. i denna paragraf.

49 §

Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd

Den regionala miljöcentralen kan i enstaka fall ge tillstånd att avvika från förbudet i 1 mom. samt till den del som berör djur- och växtarter i 2 mom. från förbuden i 39 §, 42 § 2 mom. samt 47 § 2 och 5 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

Den regionala miljöcentralen kan i enstaka fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i

habitatdirektivet. När det gäller de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

57 a §

Förebyggande och avhjälpande av naturskador

Om en fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesverksamhet eller som i praktiken beslutar om sådan verksamhet (*verksamhetsutövare*) uppsåtligt eller av oaktsamhet genom en åtgärd som strider mot denna lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller genom en försummelse förorsakar en naturskada eller ett överhängande hot för en naturskada, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underätta den regionala miljöcentralen om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada och vidta behövliga åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt.

Efter att ha fått kännedom om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada ska den regionala miljöcentralen, utöver vad som bestäms i 57 §, ålägga den verksamhetsutövaren som orsakat olägenheten att vid behov vidta åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt, samt ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Den regionala miljöcentralen kan förena åläggandet med vite eller med hot om att den åtgärd som inte vidtagits utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. I 57 § 2 mom. i denna lag bestäms om rätt att anhängiggöra ärenden.

Den regionala miljöcentralen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få de uppgifter av verksamhetsutövaren som är nödvändiga för att förebygga eller avhjälpa naturskador eller förebygga riskerna för sådana.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på naturskador vars förebyggande och avhjälpande regleras i miljöskyddslagen (86/2000), vattenlagen (264/1961) eller genetiklagen (377/1995).

70 §

Avgiftsfria beslut

Beslut om naturskyddsområden, landskapsvårdsområden och naturminnesmärken

Helsingfors den 29 maj 2009

som har meddelats med stöd av denna lag samt beslut som har meddelats med stöd av 30 § 1 mom. samt 47 § 3 och 5 mom. är avgiftsfria.

_____ Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 385

L a g**om ändring av miljöskyddslagen**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 7 §, 92 § 1 mom. och 101 § 3 mom., av den 101 § 3 mom. sådant det lyder i lag 252/2005, och
fogas till 5 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., och till lagen nya 84 a—84 c § som följer:

5 §

Allmänna skyldigheter

Om verksamheten orsakar eller innebär ett överhängande hot om förorening av miljön, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål vidta behövliga åtgärder för att förebygga och hindra förorening eller, om förorening redan har skett, begränsa den så att den blir så liten som möjligt (*skyldighet att bekämpa förorening*).

7 §

Förbud mot förorening av mark

På eller i marken får inte lämnas eller släppas ut avfall eller andra ämnen eller organismer eller mikroorganismer som försämra markkvaliteten så att därav kan följa risk eller olägenhet för hälsan eller miljön, avsevärd minskning av trivselen eller annan därmed jämförbar kränkning av allmänt eller enskilt intresse (*förbud mot förorening av mark*).

84 a §

Åläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

Om en överträdelse eller försummelse enligt 84 § 1 mom. 1 eller 2 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen, ska miljötillståndsverket när det gäller verksamhet för vilken verket beviljar tillstånd och i övriga fall den regionala miljöcentralen, utöver vad som bestäms i 84 § 1 mom., ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009).

Om betydande förorening av vattendrag eller en naturskada har orsakats av en olycka eller av något annat oförutsett, ska miljötillståndsverket när det gäller verksamhet för vilken verket beviljar tillstånd och i övriga fall den regionala miljöcentralen ålägga den verksamhetsutövare som orsakat skadan att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

RP 228/2008
 MiUB 3/2009
 RSv 48/2009

84 b §

Bedömning av hur betydande föroreningen av vattendrag är

Vid en bedömning av hur betydande förorening enligt 84 a § av vattendraget är ska bland annat 50 § 2 mom. beaktas. Närmare bestämmelser om bedömning av hur betydande en förorening är och om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

84 c §

Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta den regionala miljöcentralen om betydande förorening av vattendrag och naturskador som avses i 84 a § och om ett överhängande hot om sådana.

92 §

Rätt att anhängiggöra ärenden

Om ett ärende som avses i 77, 79, 84, 84 a, 85 eller 86 § inte har anhängiggjorts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen anhängiggöras av

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälso- eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller av en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,

4) den regionala miljöcentralen samt av den kommunala miljöförvaldigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,

5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

101 §

Verkställande av beslut trots att ändring har sökts

En myndighet kan föreskriva att bestämmelser, föreskrifter, ålägganden och beslut som avses i 46, 64, 64 a, 78, 79, 82, 84, 84 a och 85—87 § ska iakttas trots att ändring har sökts.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 386

L a g**om ändring av 21 kap. i vattenlagen**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 21 kap. i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/1961) nya 3 c—3 e § som följer:

21 kap.

Särskilda stadganden

3 c §

Om en åtgärd i anslutning till uppdämning eller vattenuttag och som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller om en försummelse av skyldigheter förorsakar eller innebär ett överhängande hot om en betydande negativ förändring i vattendrag eller grundvatten eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen (1096/1996) ska miljötillståndsverket, utöver vad som bestäms i 3 §, ålägga den som orsakat olägenheten att vidta behövliga åtgärder för att förhindra negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt eller att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Ärendet ska behandlas på det sätt som föreskrivs i 3 § i detta kapitel.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller också naturskador som förorsakats uppsåtligen eller av oaktsamhet genom andra än i 1 mom.

nämnda åtgärder i strid med denna lag eller med bestämmelser och föreskrifter som har meddelats med stöd av den, eller genom försummelser.

Vid en bedömning av hur betydande den i 1 mom. avsedda negativa förändringen i vattendrag och grundvatten är ska bland annat de omständigheter beaktas som berör vattenstatusen och vattenanvändningen inom projektets influensområde enligt vad som har angetts i den förvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårdsförvaltningen.

Närmare bestämmelser om bedömningen av hur betydande en negativ förändring är och om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 d §

Den som orsakat olägenheter eller skador enligt 3 c § ska utan dröjsmål underrätta den regionala miljöcentralen om olägenheterna eller skadorna och överhängande hot om sådana och vidta behövliga åtgärder för att förhindra olägenheter eller skador eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt.

RP 228/2008
 MiUB 3/2009
 RSv 48/2009

3 e §

Om ett ärende som avses i 3 c § 1 och 2 mom. inte har anhänggjorts på ansökan av den regionala miljöcentralen, kan den som enligt 17 kap. 1 § 2 mom. får söka ändring i miljötillståndsverkets beslut skriftligen an-

hängiggöra ärendet. Miljötillståndsverket ska begära de utlåtanden som behövs för att avgöra ärendet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 387

Lag**om ändring av gentekniklagen**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gentekniklagen av den 17 mars 1995 (377/1995) rubriken för 7 kap. och 44 § 1 mom., av dem 44 § 1 mom. sådant det lyder i lag 847/2004, och
fogas till lagen en ny 23 §, i stället för den 23 § som upphävts genom nämnda lag 847/2004, och en ny 36 c §, som följer:

7 kap.

Förbud, begränsningar och ålägganden

23 §

Åläggande att förebygga och avhjälpa betydande negativa effekter för miljön

Om en sådan överträdelse av bestämmelserna som avses i 22 § 1 mom. orsakar eller innebär ett överhängande hot om betydande förorening av vattendrag som avses i 84 a § i miljöskyddslagen (86/2000) eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen (1096/1996) ska gentekniknämnden, utöver vad som bestäms i 22 §, ålägga den verksamhetsidkare som har orsakat skadan eller hotet om en sådan att vidta behövliga åtgärder för att förhindra en skada eller begränsa den så att den blir så liten som möjligt eller att vidta

hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Åläggandet ska meddelas i enlighet med 22 § i denna lag.

Gentekniknämnden ska begära de utlåtanden som behövs för att avgöra ett ärende som avses i 1 mom.

36 c §

Rätt att anhängiggöra ärenden

Ett ärende som avses i 23 § får anhängiggöras skriftligen av

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja naturvård eller miljöskydd och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder.

RP 228/2008
 MiUB 3/2009
 RSv 48/2009

44 §

Ändringssökande

I beslut som meddelats med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Rätt att söka ändring i ärenden som avses i

Helsingfors den 29 maj 2009

23 § har också en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja naturvård eller miljöskydd och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 388

L a g

om ändring av 4 § i lagen om transport av farliga ämnen

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 4 § i lagen av den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994) ett nytt
5 mom. som följer:

4 §

Förhållande till vissa författningar

turskador som avses i 5 a § i naturvårdslagen
(1096/1996) och som orsakats av en transport
finns i 84 a § 2 mom. i miljöskyddslagen
(86/2000).

Bestämmelser om avhjälpan-
dande förorening av vattendrag eller na-

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

RP 228/2008
MiUB 3/2009
RSv 48/2009

Europaparlamentets och rådets direktiv 35/2004/EG (32004L0035); EGT nr L143, 30.4.2004, s. 56

Nr 389

Statsrådets förordning**om ändring av 2 § i förordningen om smittsamma sjukdomar**

Given i Helsingfors den 4 juni 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i förordningen av den 31 oktober 1986 om smittsamma sjukdomar (786/1986) 2 §, sådan den lyder i förordning 281/2009, som följer:

2 §

<p><i>Allmänfarliga smittsamma sjukdomar</i> är</p> <p>ehec-infektion</p> <p>hepatit A</p> <p>influenza orsakad av influensavirus A av subtyp H1N1 som är en ny typ av mänsklig influensa</p> <p>influenza orsakad av influensavirus A av subtyp H5N1</p> <p>smittkoppor</p> <p>gula febern</p> <p>kolera</p> <p>syfilis</p> <p>difteri</p> <p>tyfoid, paratyfoid och andra salmonellos</p> <p>septiska sjukdomar och hjärnhinneinflammationer förorsakade av meningokock</p> <p>mjäلتbrand</p> <p>polio</p> <p>pest</p> <p>sars</p> <p>shigellarödsot</p> <p>tuberkulos och blodfeber förorsakad av virus, dock inte sorkfeber.</p>	<p>ny variant av Creutzfeldt-Jakobs sjukdom, echinokockos</p> <p>septiska sjukdomar och hjärnhinneinflammationer förorsakade av hemofilus</p> <p>hepatit B</p> <p>hepatit C</p> <p>kikhosta</p> <p>hivinfektion</p> <p>klamydiainfektioner som sprids vid köns- umgänge</p> <p>legionellos</p> <p>listerios</p> <p>malaria</p> <p>mykobakteriesjukdomar, andra än tuberkulos</p> <p>fästingburen hjärninflammation</p> <p>rabies</p> <p>schanker</p> <p>påssjuka</p> <p>gonorré</p> <p>mässling och röda hund.</p>
--	--

Anmälningspliktiga smittsamma sjukdomar är

botulism

Denna förordning träder i kraft den 5 juni 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 4 juni 2009

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Regeringssekreterare Liisa Katajamäki

Nr 390

Statsrådets beslut FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION
om anslutning av Karislojo kommun till Lojo stad

Utfärdat i Helsingfors den 28 maj 2009

Statsrådet har med stöd av 11 § 1 mom. i kommunindelningsslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) och 5 § i språklagen av den 6 juni 2003 (423/2003) beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Karislojo kommun ansluts till Lojo stad.

Verkningar på judiciell och administrativ indelning

Den utvidgade kommunen hör i fråga om den statliga regional- och lokalförvaltningen samt i fråga om den regionindelning som iaktas inom Europeiska unionens verksamhet till samma domkretsar och förvaltningsområden som nuvarande Lojo stad.

Verkningar på språklig indelning

Om den utvidgade Lojo stadens språkliga status från och med året 2013 stadgas skilt för sig.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2013.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet skall meddelas i vederbörande

Helsingfors den 28 maj 2009

kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta skall vara uppsatta på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar finansministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Besväransvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften skall lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften skall anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Överinspektör Suvi Savolainen

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 381—390, 2 1/2 ark